

DOI: 10.15276/EJ.03.2022.5
DOI: 10.5281/zenodo.7465440
UDC: 657.421
JEL: M40

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО ТА ПРИВАТНОГО СЕКТОРІВ ЕКОНОМІКИ

COMPARATIVE ANALYSIS OF THE ACCOUNTING OF FIXED ASSETS OF THE ENTITIES OF THE STATE AND PRIVATE SECTORS OF THE ECONOMY

Liubov P. Shatskova, PhD in Economics, Associate Professor
Odesa Polytechnic National University, Odesa, Ukraine
ORCID: 0000-0001-8974-6391
Email: lyubash18@ukr.net

Viktor V. Shatskov
State Tax University, Irpin, Ukraine
ORCID: 0000-0002-0699-0696
Email: viktor.shatskov99@gmail.com

Received 12.07.2022

Шацкова Л.П., Шацков В.В. Порівняльний аналіз обліку основних засобів суб'єктів державного та приватного секторів економіки. Оглядова стаття.

У статті здійснено порівняльний аналіз національних та міжнародних стандартів, що регламентують бухгалтерський облік основних засобів суб'єктів державного та приватного секторів економіки. Порівняно дефініцію «основні засоби», визначення одиниці обліку основних засобів, класифікацію основних засобів, методи амортизації основних засобів, порядок оцінки первісної вартості основних засобів та переоцінки основних засобів за міжнародними і національними стандартами бухгалтерського обліку. Встановлено, що незважаючи на наявність спільних рис між стандартами, що застосовуються суб'єктами державного та приватного секторів економіки, одночасно мають місце розбіжності у деяких питаннях, таких, як класифікація, методи нарахування амортизації, оцінка й переоцінка основних засобів. Встановлено, що гармонізація відмінностей стандартів обліку сприятиме покращенню роботи українських бухгалтерів та забезпеченню можливості співставлення звітних показників суб'єктів різних секторів економіки.

Ключові слова: основні засоби, облік, державний сектор, приватний сектор, національні стандарти, міжнародні стандарти

Shatskova L.P., Shatskov V.V. Comparative analysis of the accounting of fixed assets of the entities of the state and private sectors of the economy. Review article.

The article provides a comparative analysis of national and international standards regulating the accounting of fixed assets of subjects of the public and private sectors of the economy. The definition of "fixed assets", determination of the unit of accounting for fixed assets, the classification of fixed assets, methods of depreciation of fixed assets, the procedure for estimating the original value of fixed assets and revaluation of fixed assets according to international and national accounting standards are compared. It was established that, despite the presence of common features between the standards applied by subjects of the public and private sectors of the economy, there are also differences in some issues, such as classification, methods of calculating depreciation, assessment and revaluation of fixed assets. It has been established that the harmonization of differences in accounting standards will contribute to the improvement of the work of Ukrainian accountants and the ensuring the possibility of comparing the reporting indicators of subjects of various sectors of the economy.

Keywords: fixed assets, accounting, public sector, private sector, national standards, international standards

Усі суб'єкти державного та приватного секторів економіки зобов'язані здійснювати облік результатів своєї діяльності. Основним об'єктом, що забезпечує господарську діяльність, є основні засоби, облік яких регулюється не тільки національними стандартами. У зв'язку із інтеграцією у міжнародний економічний простір необхідною умовою є зближення двох практик, української та світової, що стосуються ведення й організації бухгалтерського обліку. Сучасні умови розвитку господарської діяльності вже давно виходять за межі українських кордонів, вітчизняні суб'єкти господарювання поступово починають використовувати міжнародні стандарти фінансової звітності (бухгалтерського обліку), у зв'язку із цим покращується їх ділова репутація та конкурентоспроможність. Саме це сприяє необхідності реформування й вдосконалення вітчизняної системи обліку, враховуючи міжнародний досвід, що було зроблено в 2017 році, нормативну й законодавчу базу бухгалтерського обліку суб'єктів державного сектору було оновлено, що сприяло її наближенню до міжнародних стандартів. Все це зумовлює пошуку деяких розбіжностей та національних особливостей, що залишилися після цієї реформації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Дослідженням бухгалтерського обліку та оцінки основних засобів різних суб'єктів господарювання здійснювали такі науковці як: Л.В. Горбачова, Є.Є. Іонін [1], В.О. Короленко, Л.Л. Гевлич [2],

Л.В. Шкуліпа [3], Н.Й. Радіонова [4] та інші. Також було виявлено, що порівняння обліку основних засобів суб'єктів бюджетної сфери за національними та міжнародними стандартами здійснювали: Т.В. Ларікова [5], О.В. Цятковська [6], А.О. Ніколашин [7] та інші. Але дослідження у напрямі комплексного порівняння міжнародних й вітчизняних стандартів бухгалтерського обліку основних засобів установ бюджетної сфери та комерційних підприємств відсутні.

Метою статті є здійснення порівняльного аналізу стандартів бухгалтерського обліку, що регламентують облік основних засобів суб'єктів державного та приватного секторів економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження

Облік основних засобів суб'єктів державного сектору відповідно до ст. 56 Бюджетного кодексу України [8] регламентується національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку в державному секторі (далі НП(С)БОДС) 121 «Основні засоби» [9], також існує Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку у державному секторі (далі МСБОДС) 17 «Основні засоби» [10], який поки не застосовують суб'єкти державного сектору України, але до положень якого наближається національний стандарт обліку основних засобів. У суб'єктів приватного сектору цю роль виконують Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку (далі НП(С)БО) 7 «Основні засоби» [11] та Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (далі МСБО) 16 «Основні засоби» [12]. Для певних суб'єктів приватного сектору економіки, перелік яких наданий у ст. 121 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку є обов'язковим, а саме: для публічних акціонерних товариств, для підприємств, що належать до великих, що становлять суспільний інтерес, які здійснюють діяльність з видобутку корисних копалин загальнодержавного значення, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України [13]. Решта суб'єктів приватного сектору можуть застосувати міжнародні стандарти бухгалтерського обліку за власним вибором, наприклад якщо вони в майбутньому націлені на залучення інвестицій та вихід на міжнародні ринки.

Першим етапом порівняльного аналізу стандартів, що згадані вище, є визначення дефініції «основні засоби», яке розглянуто у табл. 1.

Таблиця 1. Поняття «основні засоби» у міжнародних і національних стандартах обліку

НП(С)БОДС 121 [9]	МСБОДС 17 [10]	НП(С)БО 7 [11]	МСБО 16 [12]
Основними засобами є:			
Матеріальні активи, які утримують для використання їх у виробництві чи діяльності або при постачанні товарів, виконанні робіт і наданні послуг для досягнення поставленої мети та (або) задоволення потреб суб'єкта. здавання в оренду і за очікуванням використовуються більше одного року	Матеріальні активи, які: утримують суб'єкт для використання у виробництві або постачанні товарів, наданні послуг, для надання в оренду або для адміністративних цілей; за очікуванням використовуватимуть, більше одного звітного періоду	Матеріальні активи, що утримують для використання у виробництві або постачанні товарів, наданні послуг, здаванні в оренду або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік)	Матеріальні об'єкти, які: утримують для використання у виробництві або постачанні товарів, наданні послуг, для надання в оренду або для адміністративних цілей; за очікуванням використовуватимуть більше одного періоду

Джерело: складено автором за матеріалами [9-12]

Визначення поняття «основні засоби» у національних та міжнародних стандартах бухгалтерського обліку практично аналогічні: у якості об'єкту виступають матеріальні активи, які використовують у процесі виробництва товарів чи наданні послуг, наданні в оренду, задоволенні потреб суб'єкта господарювання. Проте існують деякі уточнення, які необхідно виділити, якщо розглядати саме процес утримання основних засобів у НП(С)БО 7 – виокремлюють здійснення соціально-культурних функцій, адміністративні функції наявні у МСБОДС 17, НП(С)БО 7, МСБО 16.

Національні стандарти бухгалтерського обліку розглядають одиницю обліку основних засобів, як об'єкт основних засобів, який може бути: закінченим пристроєм з усіма пристосуваннями і приладдям; конструктивне відокремленим предметом, який призначений для виконання певних самостійних функцій; відокремленим комплексом конструктивне з'єднаних предметів однакового або різного призначення, що мають для їх обслуговування загальні пристосування, приладдя та єдиний фундамент, де кожен предмет може виконувати свої функції, а комплекс □ певну роботу тільки в складі комплексу, а не самостійно; іншим активом, що відповідає визначенню основних засобів, або частина такого активу, що контролюється суб'єктом [9, 11]. У МСБО 16 та МСБОДС 17 відсутнє визначення одиниці обліку основних засобів.

Порівнюючи класифікацію основних засобів, яка надана у національних та міжнародних стандартах бухгалтерського обліку (рис. 1), можна визначити, що угруповання об'єктів основних засобів у національних стандартах представлено більш детально. Також за національними стандартами

бухгалтерського обліку на відміну від міжнародних відокремлюють дві групи, а саме: перша група – основні засоби; друга – інші необоротні нематеріальні активи.

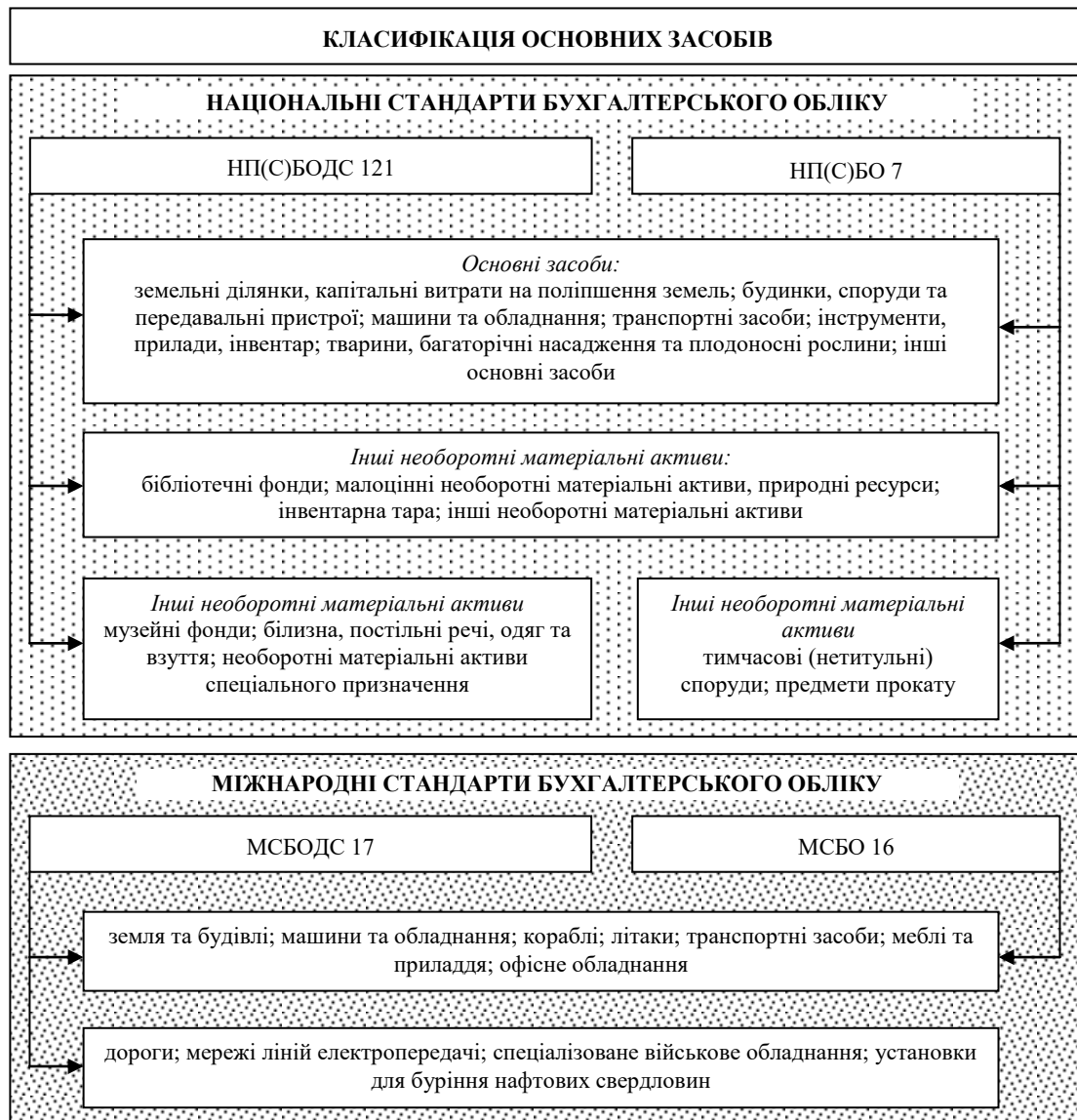

Рисунок 1. Класифікація основних засобів згідно стандартів бухгалтерського обліку
 Джерело: складено автором за матеріалами [9-12]

У першій групі національних стандартів основні засоби класифікують однаково; у другій групі є декілька підгруп, а саме: бібліотечні фонди; малоцінні необоротні матеріальні активи; природні ресурси; інвентарна тара; інші необоротні матеріальні активи. Також є специфічні для державного або приватного сектору підгрупи: для державного – музейні фонди; білизна; постільні речі; одяг та взуття; необоротні матеріальні активи спеціального призначення; приватного – тимчасові (не титульні) споруди; предмети прокату. Порівнюючи класифікацію основних засобів за міжнародними стандартами бухгалтерського обліку, можна визначити, що у МСБОДС 17 вона є більш розширеною: до класів – земля та будівлі, машини та обладнання, кораблі, літаки, транспортні засоби, меблі та приладдя, офісне обладнання – додаються дороги, мережі ліній електропередачі, спеціалізоване військове обладнання; установки для буріння нафтових свердловин.

Також потребує розгляду питання, що стосується оцінки первісної вартості основних засобів суб'єктів державного та приватного секторів економіки за різноманітними стандартами бухгалтерського обліку (табл. 2).

Порівнюючи оцінку первісної вартості основних засобів суб'єктів державного та приватного секторів, можна зазначити, що багато положень у національних та міжнародних стандартах збігаються, наприклад, в первісну вартість придбаного основного засобу входять наступні витрати: ціна придбання, включаючи, суми ввізного мита та суми непрямих податків що не підлягають відшкодуванню, а також витрати, безпосередньо пов'язані з приведенням активу в робочий стан.

Таблиця 2. Оцінка первісної вартості основних засобів суб'єктів державного та приватного секторів економіки за стандартами бухгалтерського обліку

НП(С)БОДС 121 [9]	МСБОДС 17 [10]	НП(С)БО 7 [11]	МСБО 16 [12]
Придбання			
Витрати на придбання згідно стандарту, зокрема, ціна придбання, включаючи, суми ввізного мита та суми непрямих податків що не підлягають відшкодуванню, а також витрати, безпосередньо пов'язані з приведенням активу в робочий стан	Витрати на придбання згідно стандарту, зокрема, ціна придбання, включаючи, суми ввізного мита та суми непрямих податків що не підлягають відшкодуванню, а також витрати, безпосередньо пов'язані з приведенням активу в робочий стан	Витрати на придбання згідно стандарту, зокрема, ціна придбання, включаючи, суми ввізного мита та суми непрямих податків що не підлягають відшкодуванню, а також витрати, безпосередньо пов'язані з приведенням активу в робочий стан	Витрати на придбання згідно стандарту, зокрема, ціна придбання, включаючи, суми ввізного мита та суми непрямих податків що не підлягають відшкодуванню, а також витрати, безпосередньо пов'язані з приведенням активу в робочий стан
Виготовлення власноруч			
Собівартість виробництва	Собівартість	Виробнича собівартість	Собівартість
Безоплатне отримання			
Від суб'єктів приватного сектору – справедлива вартість, державного сектору – первісна (переоцінена) вартість з урахуванням витрат згідно стандарту	Справедлива вартість на дату отримання з урахуванням витрат згідно стандарту	Справедлива вартість на дату отримання з урахуванням витрат згідно стандарту	–
Внесення до статутного капіталу			
–	–	Справедлива вартість з урахуванням витрат згідно стандарту, що погоджена засновниками	–
Обмін на інший об'єкт			
Залишкова вартість переданого об'єкта, якщо вона = 0, то за справедливою вартістю на дату оприбуткування	Подібний актив – балансова вартість, неподібний актив – справедлива вартість, скоригована на суму грошей або їх еквівалентів, що було передано	Подібний актив – залишкова вартість; при її перевищенні – справедлива вартість; неподібний актив – справедлива вартість, що збільшена (зменшена) на суму грошових коштів (їх еквівалентів), що була передана (отримана) під час обміну	Справедлива вартість, якщо її не можливо визначити – балансова вартість

Джерело: складено автором за матеріалами [9-12]

Але торкаючись цього питання більш детально, можна знайти низку відмінностей. У МСБО 16 не прописано серед способів надходження основних засобів такий, як безоплатне отримання, а у НП(С)БОДС 121 оцінка первісної вартості залежить від суб'єкта господарювання, який безоплатно передав основний засіб. Тільки у НП(С)БО 7 розглядається внесення основних засобів до статутного капіталу. НП(С)БОДС 121 та МСБО 16 не оперують поняттям «подібності» при оцінці первісної вартості основних засобів, отриманих в обмін на інший об'єкт.

Також одним з найважливіших моментів з обліку основних засобів, який потребує розгляду, є амортизація. Порівняння методів амортизації, що використовуються згідно відповідного стандарту, наведено в табл. 3.

Таблиця 3. Методи амортизації основних засобів у міжнародних і національних стандартах бухгалтерського обліку

НП(С)БОДС 121 [9]	МСБОДС 17 [10]	НП(С)БО 7 [11]	МСБО 16 [12]
1	2	3	4
Інші необоротні матеріальні активи, окрім необоротних матеріальних активів спеціального призначення – метод «50%+50%»	–	Малоцінні необоротні матеріальні активи і бібліотечні фонди – методи «50%+50%» або «100%»	–

Продовження таблиці 3

1	2	3	4
Інші основні засоби прямолінійний метод	Прямолінійний метод	Прямолінійний метод	Прямолінійний метод
	Метод зменшення залишку	Метод зменшення залишкової вартості	Метод зменшення залишку
	–	Метод прискореного зменшення залишкової вартості	–
	Метод суми одиниць продукції	Виробничий метод	Метод суми одиниць продукції
	–	Кумулятивний метод	–

Джерело: складено авторами на основі [9-12]

Можна зазначити, що усі суб'єкти господарювання мають право використовувати прямолінійний метод амортизації основних засобів. Як було зазначено вище у національних стандартах бухгалтерського обліку виділяють таку групу, як інші необоротні нематеріальні активи, в яких використовують специфічні для неї методи амортизації: за НП(С)БОДС 121 – до інших необоротних матеріальних активів, окрім необоротних матеріальних активів спеціального призначення, застосовується метод «50% + 50%»; за П(С)БО 7 – до малоцінних необоротних матеріальних активів і бібліотечних фондів – методи «50% + 50%» або «100%». За НП(С)БО 7, МСБО 16 та МСБОДС 17 до основних засобів можуть застосовуватися такі методи амортизації, як: метод зменшення залишку (залишкової вартості) та метод суми одиниць продукції (виробничий метод). На відміну від інших стандартів бухгалтерського обліку за НП(С)БО 7 також можуть використовуватися метод прискореного зменшення залишкової вартості та кумулятивний метод. За національними стандартами початок або припинення нарахування амортизації здійснюється у місяці, що є наступним з початку придатності їх для корисного використання чи після вибуття об'єкта основних засобів відповідно; якщо об'єкт основних засобів знаходиться на реконструкції, добудові або модернізації, дообладнується або його законсервовано – амортизація не нараховується. За усіма стандартами земля не підлягає амортизації. Також за національними стандартами не підлягають амортизації природні ресурси та незавершені капітальні інвестиції, а за НП(С)БОДС 121 ще не підлягають амортизації: музейні фонди, що внесені до державного реєстру, унікальні документи національного фонду, рідкісні цінні документи й колекції, що є частиною бібліотечних фондів та інші об'єкти з невизначеним терміном корисного використання; тварини й багаторічні насадження, що не досягли терміну експлуатації.

Усі суб'єкти господарювання можуть здійснювати переоцінку основних засобів при суттєвій різниці балансової вартості від їх справедливої вартості. Поріг суттєвості визначений тільки у НП(С)БОДС 121 на рівні 10% відхилення. Не підлягають переоцінці інші необоротні матеріальні активи, якщо амортизація їх вартості здійснюється за методами «50% + 50%» або «100%». За національними стандартами використовується індексаційний механізм переоцінки основних засобів: коригування первісної вартості та суми зносу. Міжнародними стандартами передбачено два варіанта переоцінки основних засобів: варіант 1 – коригування валової вартості основних засобів (у т. ч. за допомогою індексування) та накопиченої амортизації; варіант 2 – виключення накопиченої амортизації з валової вартості основних засобів та подальша переоцінка.

Висновки

За результатами проведеного порівняльного аналізу стандартів бухгалтерського обліку, що регламентують облік основних засобів суб'єктів державного та приватного секторів економіки, встановлено, що незважаючи на наявність спільних рис між стандартами, одночасно мають місце розбіжності у деяких питаннях, таких, як класифікація, методи нарахування амортизації, оцінка й переоцінка основних засобів. Незважаючи на те, що національні стандарти створені на базі міжнародних, причинами таких відмін є врахування національних особливостей ведення бухгалтерського обліку. У даний час перехід обліку з національних стандартів до міжнародних вимагає зміни облікової політики та проведення певних дій, спрямованих на трансформацію обліку. Гармонізація відмінностей сприятиме полегшенню і покращенню роботи українських бухгалтерів, наданню інформації користувачам, що є більш достовірною, забезпеченню можливості співставлення звітних показників суб'єктів різних секторів та виведенню на новий рівень розвитку економіки.

Напрямом подальших досліджень може бути комплексний порівняльний аналіз стандартів Generally Accepted Accounting Principles (GAAP) зі стандартами, що використовуються в українській та європейській практиці.

Abstract

The need to improve the accounting of fixed assets of public and private sector entities is relevant as all entities are required to record the results of their activities. Modern conditions for the development of economic activity have long gone beyond the borders of Ukraine, domestic companies gradually begin to use international

financial reporting (accounting) standards, in this connection, their business reputation and competitiveness are improving. This contributes to the need to reform and improve the domestic accounting system, taking into account international experience, which was done in 2017, the regulatory and legislative basis of accounting of public sector entities was updated, which contributed to its approximation to international standards. All this leads to the search for some of the differences and national peculiarities that have survived this reformation.

The purpose of the article is to carry out a comparative analysis of accounting standards that regulate the accounting of fixed assets of the entities of the state and private sectors of the economy.

The definition of "fixed assets", determination of the unit of accounting for fixed assets, the classification of fixed assets, methods of depreciation of fixed assets, the procedure for estimating the original value of fixed assets and revaluation of fixed assets according to international and national accounting standards are compared.

To sum up, it can be noted that the results of the comparative analysis of accounting standards that regulate the accounting of fixed assets of public and private sectors of the economy have established that, despite the presence of common features between the standards, there are simultaneous differences in some issues, as a classification, methods of accrual of depreciation, valuation and revaluation of fixed assets. Despite the fact that national standards are created on the basis of international, the reasons for such a departure are taking national accounting peculiarities into account. Harmonization of differences will facilitate the improvement and improvement of the work of Ukrainian accountants, provide information to users that is more reliable, the ensuring the possibility of comparing the reporting indicators of subjects of various sectors of the economy and lead to a new level of economic development.

Список літератури:

1. Горбачова Л.В. Облік основних засобів: вітчизняний та зарубіжний досвід / Л.В. Горбачова, Є.Є. Іонін // Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса. – 2018. – Вип. 10. – Т. 1. – С. 153-157.
2. Короленко В.О. Особливості обліку основних засобів за національними та міжнародними стандартами / В.О. Короленко, Л.Л. Гевлич // Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса. – 2018. – Вип. 10. – Т. 2. – С. 183-187.
3. Шкуліпа Л.В. Аналіз методології обліку основних засобів за МСБО 16 «Основні засоби» та П(С)БО 7 «Основні засоби»: теорія і практика / Л.В. Шкуліпа // Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту. – 2018. – № 4. – С. 102-112.
4. Радіонова Н.Й. Особливості обліку та аудиту основних засобів відповідно вимог міжнародних стандартів / Н.Й. Радіонова, Д.В. Губська // Економічний простір. – 2019. – № 146. – С. 113-124.
5. Ларікова Т.В. Аналіз національних стандартів, що регулюють бухгалтерський облік активів розпорядників бюджетних коштів, гармонізованих з МСБОДС / Т.В. Ларікова // Економічний простір. – 2018. – № 131. – С. 140-151.
6. Цятковська О.В. Проблемні аспекти обліку основних засобів суб'єктів державного сектору / О.В. Цятковська, Д.В. Безбах // Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія: матеріали IV Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції (м. Тернопіль, 28 грудня 2018 р.). – Тернопіль: ТНЕУ, 2018. – С. 61-63.
7. Ніколашин А.О. Бухгалтерський облік основних засобів бюджетної установи / А.О. Ніколашин // Економіка та суспільство. – 2021. – Вип. 32.
8. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 р. №2456-VI // Відомості Верховної Ради України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>.
9. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 «Основні засоби»: наказ Міністерства фінансів України від 12.10.2010 р. № 1202. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1017-10>.
10. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору 17 «Основні засоби». [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://surl.li/caigj>.
11. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: наказ Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.
12. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби». [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_014.
13. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 40. – ст. 365. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

References:

1. Horbachova, L.V., & Ionin, E.E. (2018). Accounting of fixed assets: domestic and foreign experience. *Visnyk studentskoho naukovoho tovarystva DonNU imeni Vasylia Stusa*, 10 (1), 153-157 [in Ukrainian].
2. Korolenko, V.O., & Gevlich, L.L. (2018). Features of the accounting of fixed assets according to national and international standards. *Visnyk studentskoho naukovoho tovarystva DonNU imeni Vasylia Stusa*, 10 (2), 183-187 [in Ukrainian].
3. Shkulipa, L.V. (2018). Analysis of the methodology of fixed assets in accordance with IAS 16 "Fixed assets" and P(S)BO 7 "Fixed assets": theory and practice. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii statystyky, obliku ta audytu*, 4, 102-112 [in Ukrainian].
4. Radionova, N., & Gubska, D. (2019). Features of accounting and audit of fixed assets in accordance with the requirements of international standards. *Ekomonichnyi prostir*, 146, 113-124 [in Ukrainian].
5. Larikova, T.V. (2018). Analysis of national standards which regulate budget funds accounting harmonized with IPSASB. *Ekomonichnyi prostir*, 131, 140-151 [in Ukrainian].
6. Tsiatkovska, O.V., & Bezbah, D.V. (2018). Problematic aspects of accounting for fixed assets of public sector entities. *Oblik, opodatkuvannia i kontrol: teoriia ta metodolohiia: materialy IV Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi Internet-konferentsii* (pp. 61-63). Ternopil: TNEU [in Ukrainian].
7. Nikolashyn, A.O. (2021). Accounting of fixed assets of the budgetary institution. *Ekonomika ta suspilstvo*, 32 [in Ukrainian].
8. Budget Code Ukraine (2010, July 08). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy* [in Ukrainian].
9. National Public Accounting Standard 121 "Fixed assets" № 1202 (2010. October 12). Kiev: Ministerstvo Finansiv Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1017-10> [in Ukrainian].
10. International Public Accounting Standard 17 "Fixed Assets". Retrieved from: <http://surl.li/eaigj> [in Ukrainian].
11. National Accounting Standard 7 "Fixed assets" № 92 (2000, April 27). Kiev: Ministerstvo Finansiv Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00> [in Ukrainian].
12. International Accounting Standard 16 "Fixed Assets". Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_014 [in Ukrainian].
13. Law of Ukraine on accounting and financial reporting in Ukraine № 996-XIV (1999, July 16). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 40, 365 [in Ukrainian].

Посилання на статтю:

Шацкова Л.П. Порівняльний аналіз обліку основних засобів суб'єктів державного та приватного секторів економіки / Л.П. Шацкова, В.В. Шацков // *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*. – 2022. – № 3 (21). – С. 44-50. – Режим доступу до журн.: <https://economics.net.ua/ejopu/2022/No3/44.pdf>. DOI: 10.15276/EJ.03.2022.5. DOI: 10.5281/zenodo.7465440.

Reference a Journal Article:

Shatskova L.P. Comparative analysis of the accounting of fixed assets of the entities of the state and private sectors of the economy / L.P. Shatskova, V.V. Shatskov // *Economic journal Odessa polytechnic university*. – 2022. – № 3 (21). – P. 44-50. – Retrieved from <https://economics.net.ua/ejopu/2022/No3/44.pdf>. DOI: 10.15276/EJ.03.2022.5. DOI: 10.5281/zenodo.7465440.

